

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2042/2020
14.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Бранке Дражић, Данијеле Николић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Лидија Милановић адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство унутрашњих послова – Сектор за ванредне ситуације, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 6802/18 од 10.09.2019. године, у седници већа одржаној дана 14.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 6802/18 од 10.09.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 6802/18 од 10.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици П 27/17 од 29.08.2018. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана је тужена да тужиљи на име накнаде материјалне штете исплати износ од 1.655.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 12.09.2015. године па до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље за исплату износа преко досуђеног из става 1. изреке пресуде а до траженог износа од 2.390.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 12.09.2019. године па до исплате, као неоснован. Ставом трећим изреке обавезана је тужена да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати износ од 220.650,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 6802/18 од 10.09.2019. године одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Ивањици П 27/17 од 29.08.2018. године у ставовима један и три изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 – у даљем тексту ЗПП), благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Према наведеној одредби, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење прав (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом одлучено је о одговорности тужене за материјалну штету на засадима воћа тужиље, проузроковане елементарном непогодом (градом), која није спречена дејством противградне заштите, и њеној обавези да насталу штету надокнади.

По оцени Врховног касационог суда, у овом спору не постоје законски разлози за одлучивање о посебној ревизији тужене. О одговорности тужене одлучено је на основу члана 172. став 1. Закона о облигационим односима у вези са одредбама Закона о ванредним ситуацијама („Службени гласник Републике Србије“, број 111/09 ... 93/12) којима је прописана дужност тужене да обезбеди изградњу јединственог система заштите и спасавања, односно члана 11. Закона о министарствима („Службени гласник Републике Србије“, број 44/14) по којем Министарство унутрашњих послова обавља послове државне управе који се односи на противградну заштиту.

Из наведених разлога, ни пресуда Апелационог суда у Београду Гж 3666/17 од 27.07.2017. године на коју се тужена позива у ревизији, не оправдава одлучивање о посебној ревизији ради уједначавања судске праксе. Наиме, и у случају да је јединица локалне самоуправе дужна да поступа у складу са чланом 20. тачка 8. Закона о локалној самоуправи, то не би искључило одговорност и обавезу тужене као солидарног дужника, у смислу члана 206. Закона о облигационим односима.

Сходно изложеном, одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизија тужене није дозвољена ни по члану 403. став 3. ЗПП, јер вредност предмета спора побијаног дела у износу од 1.655.000,00 динара (члан 28. став 1. ЗПП), очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, меродавну за оцену дозвољености ревизије.

Стога је на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Марина Антонић